

Astăzi, Duminică, 27 Octombrie, 2024

†) Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul

Bucureștilor; Sf. Mc. Nestor

Duminica a XXIV-a după Rusalii

(Învierea fiicei lui Iair)

Efeseni 2

¹⁴ Căci El este pacea noastră, El, Care'n trupul Său a făcut din cele două [lumi]¹ una, adică a surpat peretele cel din mijloc al despărțirii – ura –,

¹⁵ desființând legea poruncilor în opreliștile² ei, pentru ca să-i clă-

---

¹ = Lumea iudaică și cea păgână, a căror principală relație reciprocă o constituia ura.

² Literal: dispozițiile (restrictive); pres-

dească'ntru Sine pe cei doi într'un singur om nou, făcând pace,

¹⁶ și prin cruce, omorând în ea ura, să-i împace cu Dumnezeu pe amândoi, uniți într'un singur trup.

¹⁷ Și, venind, a binevestit pace voaia celor de departe și pace celor de aproape;

¹⁸ că prin El și unii și alții într'un singur Duh avem calea deschisă spre Tatăl³.

¹⁹ Prin urmare, voi nu mai sunteți străini, și nici venetici, ci sunteți concetățeni ai sfinților și casnici ai lui Dumnezeu,

²⁰ zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra cea din capul unghiului fiind Însuși Iisus Hristos,

²¹ întru Care toată zidirea, bine'ncheiată laolaltă, crește spre a fi locaș sfânt întru Domnul;

---

cripțiile formale și riguroase care-i făceau imposibilă respectarea integrală.

³ Verset care exprimă, o dată mai mult, gândirea trinitară a lui Pavel.

22 Întru El sunteți și voi zidiți împreună, spre a fi locaș al lui Dumnezeu întru Duhul.

Efeseni 4

7 Dar fiecăruia dintre noi i s'a dat harul după măsura darului lui Hristos.

8 Pentru aceea zice: **Suindu-Se la înălțime, robit-a robia și daruri datu-le-a oamenilor.**

9 Iar aceea că S'a suit – ce înseamnă decât că El mai întâi S'a pogorât în părțile cele mai de jos ale pământului?

10 Cel ce S'a pogorât, El este și Cel ce S'a suit mai presus de toate cerurile, pentru ca să umple totul⁴.

—

11 Și El i-a dat pe unii să fie apostoli, pe alții profeți, pe alții binevestitori, pe alții păstori și învățători,

12 ca să-i pregătească pe sfinți pentru lucrarea slujirii, spre zidirea trupului lui Hristos,

13 până ce toți vom ajunge la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea de bărbat desăvârșit, la măsura vârstei plinătății lui Hristos;

---

⁴Literal: toate (lucrurile); întreaga existență.

Luca 8

41 Și iată că a venit un bărbat, al cărui nume era Iair; și acesta era mai-marele sinagogii. Și căzând la picioarele lui Iisus, Îl ruga să vină⁵ în casa lui.

42 Că numai o fiică avea, ca de doisprezece ani, și aceea era pe moarte. Și pe când Se ducea El, mulțimile Îl îmbulzeau.

43 Și o femeie, care de doisprezece ani avea scurgere de sânge și-și cheltuisese toată averea cu doctorii și de nici unul nu putuse să fie vindecată,

44 s'a apropiat de El prin spate, s'a atins de poala hainei Lui și îndată i s'a oprit scurgerea sângelui.

45 Și a zis Iisus: „Cine este cel ce s'a atins de Mine?” Dar cum toți tăgăduiau, Petru și ceilalți care erau cu El au zis: „Învățătorule, mulțimile Te îmbulzesc și Te strâmtorează și Tu zici: Cine s'a atins de Mine?...”.

46 Iar Iisus a zis: „S'a atins de Mine cineva. Căci Eu am simțit puterea care a ieșit din Mine”.

47 Atunci femeia, văzând că n'a rămas tănuită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus în fața întregului popor din ce prici-

---

⁵Literal: să intre; cu nuanța că Iisus nu Se afla în fața casei lui Iair, ci la o oarecare distanță.

nă s'a atins de El și cum de'ndată s'a tămăduit.

48 Iar El i-a zis: „Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace!”

49 Și pe când El încă vorbea, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: „Fiica ta a murit; nu-L mai supăra pe Învățător”.

50 Iar Iisus, auzind, i-a răspuns: „Nu te teme; tu crede numai, și ea se va mântui”.

51 Și venind în casă, n'a lăsat pe nimeni să intre cu El, decât numai pe Petru și pe Ioan și pe Iacob și pe tatăl copilei și pe mamă.

52 Și toți plângeau și se tânguiau din pricina ei. Iar El a zis: „Nu plângeți; n'a murit, ci doarme”.

53 Și ei Îl luau în răs, știind că ea a murit.

54 Iar El, apucând-o de mână, a strigat, zicând: „Copilă, scoală-te!”

55 Și s'a întors duhul ei, și ea în chiar clipa aceea a înviat; și El a poruncit să i se dea să mănânce.

56 Și părinții ei au rămas încremeniți. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ceea ce s'a petrecut.

Matei 11

27 Toate Mi-au fost date de către

Tatăl Meu și nimeni nu-L cunoaște pe Fiul decât numai Tatăl, și nici pe Tatăl nu-L va cunoaște nimeni decât numai Fiul și cel căruia va vrea Fiul să-i descopere.

28 Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni!

29 Luați jugul Meu asupra voastră; și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre!

30 Că jugul Meu este bun și povara Mea este ușoară”.⁶

Tâlcuire

Înviind pe fica lui Iair, Domnul „a poruncit cu stăruință” părinților ei „ca nimeni să nu afle de aceasta”. Prin asta ni se arată: „Nu căuta slavă și urechea ta să n-o ciulești spre ascultarea laudelor de la oameni, chiar dacă faptele tale bune nu pot fi ascunse”. Fă ceea ce te povățuiește frica de Dumnezeu și conștiința, iar vorbele oamenilor să-ți fie ca și cum n-ar fi. Fii cu luare aminte și la suflet: în-

⁶ Sfânta Scriptură versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

dată ce se pleacă oricât de puțin spre laudele celorlalți, întoarce-l la rânduiala sa. Dorința ca oamenii să afle faptele tale bune se naște din dorința de a fi lăudat. Atunci când primești lauda, ți se pare că ți-ai atins țelul, iar asta taie râvna și curmă faptele vrednice de laudă, prin urmare și laudele încetează. De aici reiese că cel care vrea ca oamenii să afle faptele lui bune se trădează pe sine însuși. Faptul că oamenii laudă fapta bună este firesc – cum să nu lauzi un lucru bun? Dar tu să nu ai gândul la laude, să nu le aștepti și să nu le cauți. Dacă îți vei îngădui să primești laude, te vei strica de tot. Dacă îți îngădui o dată, îți vei îngădui și a doua oară și așa mai departe. Cel ce face adeseori un lucru capătă obișnuință – și vei ajunge iubitor de laude; iar dacă vei ajunge aici, nu toate faptele tale vor mai fi vrednice de laudă, iar lauda va înceta. Lipsind laudele celorlalți, vei începe să te lauzi singur, lucru pe care Domnul îl numește „a trâmbița înaintea ta”. Asta e și mai rău. Sufletul tău va deveni atunci ticălos, va alerga numai după strălucire mincinoasă, și de la el nu mai este de așteptat nici un bine.⁷

---

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.